

0238. Cud dziś niesłuchany

Cud dziś nie - sły - cha - ny pod słoń-cem się sta - je,
Bóg Sy - na Swo - je - go na grzesz-ny świat da - je,
By po-dźwi-gnął po-wa- lo - ny lud w nieszczę- ściu po-grą - żo - ny
zniósł wię - zy grze - cho - we, ka - ry A - da - mo - we.

2. Uboga Panienska, lecz w cnoty obfita,
Króla niebieskiego w Betlejemie wita,
Bez przepychu Go powija, cała czysta, cna Maryja,
W żłobie Tego składa, co królami włada.
3. Nie możesz się zdobyć na Królewskie dary,
Lecz w dowód wdzięczności przyjmij serc ofiary,
Które z pokorą składamy, wyśpiewując z Aniołami:
Chwała z wysokości Bogu na niskości.
4. Ukryłeś się, Panie, w Twym śmiertelnym ciele;
Milcząc w niemowlęctwie, czynisz dla nas wiele;
Kruszysz berła, spychasz z tronu nieprzyjaciół tego plonu,
By Twe ramię słaWił, światłość z nieba zjawił.

Jan Kaszycki, Kantyczki z nutami, Kraków 1911